

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 554/2014
12.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених Ж.П. и Н.Б., због кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ж.П., адвоката М.Г. и окривљеног Н.Б., адвоката Т.Ч., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К број 1016/13 од 06.03.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр. 21/14 од 28.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ж.П. и окривљеног Н.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми К број 1016/13 од 06.03.2014. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр. 21/14 од 28.03.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми К број 1016/13 од 06.03.2014. године окривљени Н.Б. и окривљени Ж.П., оглашени су кривим због извршења кривичног дела злостављање и мучење из члана 137. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је окривљенима изречена условна осуда, тако што им је утврђена казна затвора у трајању од по пет месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у време провере која се одређује у трајању од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истом пресудом на основу члана 261. став 2. тачка 1, 8 и 9. ЗКП обавезани су окривљени Ж.П. и Н.Б., да надокнаде трошкове поступка на име издатака за вештачење и оштећеног као и паушални износ, с тим што ће суд на основу члана 262. став 2. ЗКП о висини трошкова одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 бр. 21/14 од 28.03.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ж.П., адвоката Г.М., па је пресуда Основног суда у Руми К број 1016/13 од 06.03.2014. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда браниоци окривљеног Ж.П., адвокат М.Г. и окривљеног Н.Б., адвокат Т.Ч., поднели су захтев за заштиту законитости, због повреде одредбе чл. 509. став 1, чл. 433. ст. 1. и 2, чл. 243. став 5, чл. 507. став 2 и чл. 443. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине правноснажне пресуде и предмет врати првостепеном суду на нови поступак – достављање пресуде адвокату Т.Ч., ради изјављивања жалбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и члана 487. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Ж.П. и окривљеног Н.Б. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљених Ж.П. и Н.Б., који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведене су повреде закона и то чл. 509. став 1, чл. 433. ст. 1. и 2, чл. 243. став 5, чл. 507. став 2 и чл. 443. ЗКП које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведене повреде међутим, по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреде које су предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених Ж.П. и Н.Б.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**